

ЗОВУ ТЕБЕ, МАМО

Матусю! Ти ніжна і мила,
Твій подих, неначе весна.
Ти пташка моя сизокрила,
Ти квітка моя неземна.
Тебе, моя мамо, кохаю,
Як роси кохають траву,
І знаю, матусю, я знаю,
Чому тебе, рідна, зову!
Душевна розмова з тобою -
Неначе та пісня в гаю,
Люблю тебе серцем такою,
З тобою неначе в раю.
Матусю моя незрадлива,
Стежина між нами лежить.
Та стежка – розлука примхлива,
Та скоро цей час пролетить...
Нарешті тебе я побачу
І посмішку щиру твою,
Від радості й щастя заплачу,
Тебе я, матусю, люблю!!!

Тетяна ТРОСТЯНЧУК.